

Woensdag 28 december 2011.

Nog net in het oude jaar naar het Brabantse samen met Indy op de ganzen en misschien een fazant.

Het is nog donker als we op ons plekje zitten en er staat een stevige wind. Plotseling vliegt er een eenling geheel onverwacht, die op het schot naar beneden tuimelt. De gans zeilt nog door en beland in het water van de vaart. Nog voor ik iets kon zeggen was Indy al vertrokken en haalde de gans op. Ze kon nauwelijks uit het water komen met zo'n zware gans en een steile beschoeiing. Als ze weer op het droge is ben ik ook nat!

Ook de tweede gans die valt, komt in het water terecht, nu in de brede vaart. Een goede opmerking van "een van de twee neven", ik ben helaas zijn naam vergeten, ga nooit jagen zonder hond met water in de nabijheid! Later die ochtend nog een kraai geschoten, die ook uit het water gehaald moest worden.

En toch zegt men; "kortharen gaan niet graag het water in!" Mijn ervaring is als er maar iets leuks te halen valt! zelfs ook in december!! Die bewering gaat wel op als het een beetje regent, dan is een drup al teveel en houden ze het plasje wel op tot het droog wordt.

Na de ganzenaanzit gaan we nog de rietkraag uitkammen voor de fazanten die er zeker zitten. Er worden er meerdere uitgestoten die allemaal, op een na over het kanaal vliegen. Door de sterke wind zeilen ze door. Een valt er een aan de oever, die door de stroming mee genomen wordt. Ondanks de poging van Indy om hem binnen te halen, dreef de fazant steeds verder af, en kreeg ik het advies haar terug te fluiten. Achteraf heb ik nog een beetje de kriebels gehad, want wat gebeurt er als de kou toeslaat, ik moet er niet aan denken!

Gelukkig kon ze daarna nog even flink rennen door het riet om droog en warm te worden. het was een bijzondere ochtend en waarschijnlijk de laatste mogelijkheid om een fazant te bemachtigen.

Helaas dus geen fazanten soep, wel een leuk tableau, dank je wel!